Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0851

Αναφορά του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη προς την Γ Εθνοσυνέλευση με την οποία προτείνει τον Ιωάννη Καποδίστρια ως Κυβερνήτη

16 Μαρτίου 1827

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἀναφορὰ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Θεόδωρου Κολοκοτρώνη πρὸς τὴν Γ΄ Ἐθνοσυνέλευση, μὲ τὴν ὁποία, ἀφοῦ περιγράφει τὴν πολιτικὴ κατάσταση τῆς χώρας, ποὺ ταλανίζεται ἀπὸ τὸν «δαίμονα τῆς διχονοίας», προτείνει τὴν ἐκλογὴ τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια, τὸν διορισμὸ τοῦ Cochrane στὴ θέση τοῦ στολάρχου καὶ τοῦ Church στὴ θέση τοῦ ἀρχιστρατήγου. Τὸ παρὸν ἀντίγραφο ἐκδόθηκε ἀπὸ τὴ Βουλὴ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1827, προφανῶς ὕστερα ἀπὸ αἴτημα τοῦ Θεόδ. Κολοκοτρώνη καὶ βρέθηκε σὲ δεσμίδα ἑπτὰ λυτῶν φύλλων, ὅπου βρίσκονται καὶ τὰ ἔγγρ. [836] καὶ [859]. Ἔχει δημοσιευτεῖ (μὲ τὴν ἡμερομηνία τῆς ἀντιγραφῆς, 4 Δεκ. 1827) στὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, ὑποσελίδια.

Προηγούμενες Εκδόσεις: ΑΕΠ, τ. 3, σ. 422-425.

Πρός τήν Σεβαστήν Γ΄ Ἐθνικήν Συνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων

Σ(εβαστὴ) Συνέλευσις!

Ἐκ νεότητὸς μου ἠγάπησα τὴν ἐλευθερίαν, κατεφρόνησα ὑπὲρ αὐτῆς πάντα κίνδυνον καὶ προετίμησα αὐτὴν καὶ τῆς ἰδίας μου ζωῆς, καὶ εἶχον τὴν καλὴν τύχην εἰς τήνδε τὴν πρεσβητικὴν ἡλικίαν ν' ἀγωνισθῶ καὶ θυσιασθῶ καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας τῆς φίλης Πατρίδος. Ὁ ἔρως τῆς ἐλευθερίας, ἡ προσήλωσίς μου εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνα καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος καὶ τὰ πρεσβεῖα, ἃς σᾶς ἐγγυηθοῦν περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν ὅσων θέλει εἴπω.

Σ(εβαστὴ) Συνέλευσις! Ὁ ἱερὸς ἡμῶν ἀγὼν ἠνεώχθη καὶ προέκοπτε καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸ ἐγχείρημά μας ἦτον τολμηρότατον διὰ τὴν ἀνισότητα μας, ὡς πρὸς τὸν ἐχθρὸν κατὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν τὰ ὅπλα διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δυνάμεων καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν μέσων, μ' ὅλον τοῦτο ἐπειδὴ ἦτον ὑπὲρ τῶν ἱεροτάτων δικαίων μας καὶ ὁ Θεὸς τὸν ηὐλόγησε καὶ μετ' οὐ πολύ εἰμπόρεσα νὰ πιστεύσω ὅτι ἐκεδρίσαμεν τὴν ποθητὴν ἐλευθερίαν, ὅτι ἦτον εὐχῆς ἔργον δι' ἐμὲ νὰ ἐθυσίαζα καὶ αὐτὴν τὴν μικράν, ἥτις μοι μένει ζωὴν διὰ τὴν ἐντελῆ ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν μου καὶ διὰ νὰ ἔπαυον τοῦ ζῆν μὲ τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνην. Τέλος, δαίμων κακὸς τῆς διχονοίας γεννημένης, ἐν μέσῳ ἡμῶν αὐτῶν, μᾶς ἔκαμε νὰ παλινδρομήσωμεν, καὶ νὰ χάσωμεν πολύ ἀπὸ τὰ ἀποκτημένα, καὶ νὰ καταντήσωμεν, ὥστε νὰ ταλαντεύωνται αἱ ἐλπίδες μας. Ἀλλὰ χάρις εἰς τοὺς ἀνδρείους καὶ ἀποφασιστικοὺς λαούς, ὁποῦ ὁ θεὸς ἐχάρισε εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ ξηράν τε καὶ θάλασσαν! ἡ ἀνδρεία των ἀμιλλᾶται μ' ἐκείνην τῶν θρυλλουμένων προγόνων μας! Αὐτὴ καὶ ἡ σταθερότης των ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὴν Πατρίδα. Οἱ προλαβόντες θρίαμβοί των κατὰ ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν μᾶς ὑπόσχονται καὶ διὰ τὸ μέλλον, ὅτι, ὅταν τάς ἀρετάς των ἐνισχύει ἡ ὁμόνοιά μας, δύνανται βεβαίως νὰ καταστρέψουν τὸν ἐχθρόν, καὶ νὰ στερεώσουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν της, καὶ χάρις ἔτι καὶ εἰς τοὺς φιλανθρώπους καὶ φιλελευθέρας δυνάμεις, εἰς τοὺς φιλανθρώπους μεγιστάνας καὶ λαοὺς τῆς Εὐρώπης, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν συμπάθειάν των καὶ μὲ τὰ ἁδρὰ βοηθήματα ὑποστήριζαν καὶ ὑποστηρίζουν τὸν ἀγῶνα μας, καὶ ζωογονοῦσιν εἰς τὴν καρδίαν μας τὴν ἐλπίδα τῆς εὐτυχοῦς αὐτοῦ ἐκβάσεως· εἰδεμὴ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τῆς αὐτῆς διχονοίας ὁ ἐπάρατος δαίμων κρατῶν ἀκόμη καὶ μέχρι νῦν εἰς ἀπονάρκωσιν τάς δυνάμεις μας, ἤθελε μᾶς ἀπωλέσει.

Ἡ ἀκριβὴς καθιστόρησις καὶ ἐξέτασις τῶν περιστατικῶν αὐτῶν τῆς διχονοίας καὶ ἡ λεπτομερεστέρα περιγραφὴ τῶν διατρεχόντων, γενομένη περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ προδήλων, καὶ πρὸς εἰδότας, ἤθελεν

εἶναι διόλου περιττὴ καὶ ἀνωφελής. Ὅθεν ἀποφεύγων τὴν μακρυλογίαν λέγω ἐν συντόμῳ, ὅτι τώρα μάλιστα πρέπει νὰ φοβώμεθα ὡς πλησιέστερον καὶ ἄφευκτον τὸν ὄλεθρον ἂν δὲν τὸν προλάβωμεν διορθωμένον. Ἐπειδὴ καὶ οἱ λαοὶ ἀπέκαμον, καὶ ὅλος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν κόσμος καὶ γείτονές μας, καταμυκτήρισαν καὶ ἀπεστράφησαν ἡμᾶς. Ἰδού ἐκεῖνο, ὁποῦ ἐγὼ βλέπωμὲ τὸν μικρὸν μου νοῦν, ἀλλ' ἐν εἰλικρινείᾳ κρίνων συμβάλλον εἰς διόρθωσίν μας, ἀνάλογον καὶ ἁρμόδιον ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις, καὶ συντελεστικὸν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς φίλης πατρίδος, κατ' ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα ὑπαγορευόμενον.

Σ(εβαστὴ) Συνέλευσις! Διὰ νὰ κερδίσωμεν τοὺς προλαβόντας ἀγῶνας μας, καὶ νὰ μὴ ματαιώσωμεν τὰς θυσίας μας εἶναι χρεία πολεμικῶς μὲν νὰ εὐτακτήσωμεν τὸν πόλεμὸν μας καὶ κατὰ τὴν στερεὰν καὶ τὴν θάλασσαν, πολιτικῶς δὲ νὰ συμμορφώσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν κυβέρνησίν μας κατὰ τὴν ὀρθὴν καὶ ἀληθῆ πολιτικὴν τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, ὥστε τοιουτοτρόπῳ νὰ ὑποχρεώσωμεν τὰς μεγάλας δυνάμεις αὐτῆς νὰ γίνουν συμπαθητικώτεραι καὶ ἐνασμενιζόμεναι ἡμᾶς νὰ μᾶς συμπεριλάβωσιν εἰς τὴν μεγάλην αὐτῆς οἰκογένειαν. Ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι ἀναντίρρητος, καὶ δὲν νομίζω νὰ ᾖναι κἀνείς, ὅστις νὰ μὴν τὴν ὁμολογῇ. Ὅθεν μένει τώρα νὰ εἴπω τὴν γνώμην μου καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εὐτακτήσεως. Νά! ὁ Θεὸς κηδόμενος ἔτι τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἔπεμψεν ἄνδρα περιβόητον διὰ τὰς μεγάλας του ἀρετάς, τὸν λόρδον Κόχραν, ζηλωτὴν τῆς δόξης τῆς Πατρίδος μας, προθύμως σπεύδοντα νὰ συναγωνισθῇ μεθ' ἡμῶν. Δυνάμεθα κατ' εὐχὴν νὰ τὸν μεταχειρισθῶμεν εἰς τὸ νὰ εὐτακτήσωμεν τὸ ναυτικὸν καὶ τὸν κατὰ θάλασσαν πόλεμόν μας, καὶ οὕτω νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης καὶ νὰ κατακαύσωμεν καὶ τὰς πειρατείας, αἱ ὁποῖαι ἔβλαψαν καὶ ἠλάττωσαν πολὺ τὴν ἐθνικήν μας ὕπαρξιν. Διὰ νὰ εὐτακτήσωμεν δὲ κατὰ ξηρὰν τὰ ὅπλα μας καὶ τὸν πόλεμόν μας, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ συμπράξωμεν εὐκολώτερον εἰς τοὺς μεγάλους τοῦ εἰρημένου λόρδου σκοπούς, διὰ νὰ καταπαύσωμεν τὰς ἀφορήτους τοῦ στρατιώτου καταχρήσεις καὶ να προοδεύσωμεν, δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν στρατηγὸν Ῥικάρδον Τζούρτζ, τοῦ ὁποίου αἱ ἀρεταὶ καὶ ὁ πρὸς τὴν Πατρίδα ζῆλος εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς πλείονας ἡμῶν, καὶ ὁ ὁποῖος κατὰ καλὴν τύχην εὑρίσκεται σήμερον ἐν τῷ μέσῳ μας, κινηθείς ἀπὸ τὸν ἴδιον σκοπὸν τοῦ νὰ συναγωνισθῇ μαζὺ μας. Λείπεται τώρα νὰ κάμωμεν τὴν αὐτὴν ἐναρμογὴν καὶ εἰς τὸ πολιτικόν. Εἶναι ἀναντίῤῥητον ὅτι ἡ πολυμέλεια τοῦ νομοτελεστικοῦ τῆς Διοικήσεώς μας ἔβλαψε πολύ καὶ ἐμπόδισε τὰς προόδους τοῦ Ἔθνους μας, καὶ εἶναι γνώμη σοφὴ καὶ ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ὅτι «οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη». Ἕνας λοιπὸν πρέπει νὰ ᾖναι καὶ ὁ κυβερνήτης μας, ὁ τῶν νόμων ἐκτελεστὴς καὶ οὗτος ἀνὴρ οἰδήμων τῆς πολιτικῆς τοῦ φωτισμένου κόσμου. Ἄνδρα τοιοῦτον κατ' εὐχὴν καὶ ἄνδρα μάλιστα Ἕλληνα, ἔμπειρον κατὰ καλὴν τύχην τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἐπιστήμης ἔχομεν τὸν περίφημον Ἰωάννην Καποδίστριαν, τοῦ ὁποίου τὰς εἰρημένας ὑπεροχικὰς ἀρετὰς κἀνείς δὲν ἀγνοεῖ. Δυνάμεθα λοιπὸν ἐπίσης νὰ τὸν μεταχειρισθῶμεν ἐπὶ τούτου. Ἰδού ἡ γνώμη μου!

Τὰ πρεσβεῖα, πάλιν λέγω, καὶ ἡ προσήλωσίς μου εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος, μοῦ ἐχάρισαν τὸ θάῤῥος νὰ συμβουλεύσω εἰς τὸ Ἔθνος μου, καὶ τὴν συμβουλὴν μου νὰ καθυποβάλλω εἰς τὴν ἐπίκρισίν του.

Ταῦτα πατριῶται! πρέπει νὰ πράξωμεν ἂν θέλω- μεν, ὡς εἶπον νὰ ἀσφαλίσωμεν προλαβόντας ἀγῶνας μας, καὶ νὰ κερδίσωμεν τὴν συμπάθειαν ὅλου τοῦ φωτισμένου κόσμου, καὶ να στηρίξωμεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν μας, καὶ ἐπὶ τοιαύταις βάσεσι νὰ διατάξωμεν τὰ πράγματα τῆς πατρίδος μας, νὰ μὴν ἀφήσωμεν ἀφορμὰς εἰς τὴν διχόνοιαν καὶ εἰς ὀνειροπολήσεις, ἐπειδὴ τὰ κακὰ πλέον ἐκ τούτου ἐκορυφώθησαν, ἡ ἀσφάλεια τοῦ πολίτου δὲν κινδυνεύει μόνον ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὁμογενῆ καὶ γείτονά του. Καί τὸ χείριστον, ἰδού αἱ Ἀθῆναι κλονίζονται, καὶ ἡ Πατρίς ὅλη κινδυνεύει. Τοιοῦτον δρόμον λαβόντες, καὶ ἑνώνοντας τὰς διαθέσεις μας, καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν θείαν βοήθειαν, ἄς στρέψωμεν πάραυτα ὅλην τὴν ἰσχύν καὶ τὴν προσοχὴν μας εἰς τὸν πόλεμον. Ἂν ταῦτα γίνουν ἢ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἕτερὸς τις ἤθελε προβάλῃ ἁρμοδιώτερα, ἠμπορῶ νὰ ἐλπίσω κάθε καλὸν εἰς τὴν Πατρίδα, καὶ θέλω εἶμαι ὁ πρῶτος εἰς τὸ νὰ συνεργήσω εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὸ ν' ἀγωνισθῶ ἐν ὅσω ζῶ τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος. Μὴ γινομένων δὲ συγχωρήσατὲ μοι νὰ τὸ εἴπω, ὅτι ἐξ ἐναντίας βλέπω τὴν πλέον ἀπευκταίαν ἔκβασιν εἰς τὸν ἀγῶνα μας, διότι οὔτ' ἡ διχόνοια, οὔδ' αἱ καταχρήσεις θέλουν παύσει, οὔτε τὰ πράγματα εἶναι δυνατὸν νὰ προοδεύσωσι. Καὶ τὸ κατ' ἐμὲ ἐξομολογοῦμαι, τοιουτοτρόπως ἀπελπίζων, δὲν θέλει ἐπιθυμῶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ εἶμαι συναγωνιστὴς πλέον εἰς ἕναν ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου προβλέπω τὸ τέλος ἄφευκτόν, κακόν, ἄτιμον, καὶ ὀλέθριον.

Πατριῶται! Εἴμεθα εἰς καιρὸν καὶ εἰς κατάστασιν νὰ σώσωμεν τὴν Πατρίδα, ἐναγκαλιζόμενοι τὸ ἀληθὲς συμφέρον της, καὶ τὴν ἀληθῆ ὁμόνοιαν, μὴ τὸ ἀποφεύγωμεν! Μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

Ὁ εὐπειθὴς πατριώτης

Θ. Κολοκοτρώνης

Τῇ 16 Μαρτίου 1827

Ἐν Ἑρμιόνῃ

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ
Τῇ 4 Δεκεμβρίου 1827 Ἐν Αἰγίνῃ
ὁ Β. Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς
Βάϊος Γεωργίου

(Τ.Σ.)

πολυκοιρανίη = πολυαρχία

Αριθμός Τεκμηρίου
0851

Τίτλος
Αναφορά του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη προς την Γ Εθνοσυνέλευση με την οποία προτείνει τον Ιωάννη Καποδίστρια ως Κυβερνήτη

Ημερομηνία Σύνταξης
16 Μαρτίου 1827

Τόπος Σύνταξης
Ερμιόνη

Συντάκτης
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος

Αποδέκτης
Γ' Εθνοσυνέλευση

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
200mm × 295mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0851

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν
τῶν Ἑλλήνων.

Σ. Συνέλευσις!

[illegible] ἠγάπησα τὴν ἐλευθερίαν, [illegible] ὑπὲρ αὐτῆς πάντα κόπον, καὶ προετίμησα αὐτὴν καὶ τῆς ὑπάρξεώς μου, καὶ εἶχα τὴν καλὴν τύχην νὰ ἴδω [illegible] τῆς ἐλευθερίας τῆς φίλης πατρίδος. Ὁ ἔρως τῆς ἐλευθερίας, ὁ [illegible] εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτῆς [illegible] τῆς πατρίδος, καὶ [illegible] τοῦ ὅλου βίου μου.—

Σ. Συνέλευσις! Ὁ ἱερὸς ἡμῶν ἀγὼν [illegible] καὶ μ' ὅλον ὅτι [illegible] ἦτον [illegible] τοῦ ἐχθροῦ [illegible] τῆς διχονοίας [illegible] τοῦ μέσου ἡμῶν αὐτοῦ.—

αὐτῶν, μᾶς ἔμελλε νὰ παλινδρομήσωμεν, καὶ νὰ χάσωμεν πολὺ ἀπὸ τὰ ἀποκτημένα, καὶ νὰ καταντήσωμεν, ὥστε νὰ ταλαντεύωνται αἱ ἐλπίδες μας. Ἀλλά, χάρις εἰς τοὺς ἀνδρείους καὶ ἀποφασιστικοὺς λαοὺς, ὅπου ὁ Θεὸς ἐχάρισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ ξηρὰν τε καὶ θάλασσαν. Ἡ ἀνδρεία των ἀνε[illegible] μὲ ἐπίγνωσιν τῶν θρυλλουμένων προγόνων μας. Αὐτὴ καὶ ἡ σταθερότης των ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὴν Πατρίδα. Οἱ προλαβόντες θρίαμβοί των κατὰ ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν μᾶς ὑπόσχονται καὶ διὰ τὸ μέλλον, ὅτι, ὅταν τὰς ἀρετάς των ἐνισχύῃ ἡ ὁμόνοιά μας, δύνανται βεβαίως νὰ καταστρέψουν τὸν ἐχθρὸν, καὶ νὰ στερεώσουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν της. Καὶ χάρις ἔτι καὶ εἰς τὰς φιλανθρώπους καὶ φιλελευθέρας Δυνάμεις, εἰς τοὺς φιλανθρώπους μεγιστᾶνας καὶ λαοὺς τῆς Εὐρώπης, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν συμπάθειάν των καὶ μὲ τὰ ἀδρὰ βοηθήματα ὑπεστήριξαν καὶ ὑποστηρίζουν τὸν ἀγῶνά μας, καὶ ζωογονοῦσιν εἰς τὴν καρδίαν μας τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπιτυχοῦς αὐτοῦ ἐκβάσεως. Πλὴν πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τῆς αὐτῆς διχονοίας ὁ ἀπαραίτητος δαίμων, κρατῶν ἀκόμη καὶ μέχρι νῦν εἰς ἀπονάρκωσιν τὰς δυνάμεις μας, ἤθελε μᾶς ἀπολέσῃ.

Ἡ ἀκριβὴς καθιστόρησις καὶ ἐξέτασις τῶν περιστατικῶν αἰτίων τῆς διχονοίας καὶ ἡ λεπτομερεστέρα

περιγραφὴ τῶν συμβεβηκότων, γενομένη περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ πασιδήλων, καὶ πρὸς φίλους, ἤθελεν εἶναι ὅλως περιττὴ καὶ ἀνωφελής. Ὅθεν ἀποφεύγων τὴν μακρολογίαν λέγω ἐν συντόμῳ, ὅτι τῶρα μάλιστα πρέπει νὰ φοβούμεθα ὡς πλησιέστερον καὶ ἄφευκτον τὸν ὄλεθρον, ἂν δὲν τὸν προλάβωμεν διορθωνόμενοι· ἐπειδὴ καὶ οἱ φίλοι ἀπέκαμον, καὶ ὅλος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν κόσμος καὶ γείτονές μας κατεμέμφθησαν καὶ ἀπεστράφησαν ἡμᾶς. Ὁ λαὸς [illegible], ὅπου ἐγὼ βλέπω μὲ τὸν μικρόν μου νοῦν, ἀλλ' εὐγνωμόνως κρίνων συμβάλλω εἰς διόρθωσίν μας, ἀνάλογον καὶ ἁρμόδιον ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις, καὶ [illegible] τελεσφορὸν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς φίλης Πατρίδος, καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα ὑπαγορευόμενον.

Σ. Συνέλευσις! Διὰ νὰ κερδίσωμεν τοὺς προλαβόντας ἀγῶνάς μας, καὶ νὰ μὴ ματαιώσωμεν τὰς θυσίας μας, εἶναι χρέος [illegible] μας νὰ ἐπιταχύνωμεν τὸν πόλεμόν μας καὶ κατὰ τὴν στερεὰν καὶ τὴν θάλασσαν, πολεμικῶς, διὸ νὰ συμμορφώσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν Κυβέρνησίν μας κατὰ τὴν ὀρθὴν καὶ ἀληθῆ πολιτικὴν τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, ὥστε τοιουτοτρόπως νὰ ὑποχρεώσωμεν τὰς μεγάλας Δυνάμεις αὐτῆς νὰ γίνουν συμπαθητικώτεραι, καὶ ἔτι προσκαλούμεναι ὑπὸ ἡμῶν νὰ μᾶς συμπαραλάβωσιν εἰς τὴν μεγάλην αὐτῆς οἰκογένειαν. Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ εἶναι

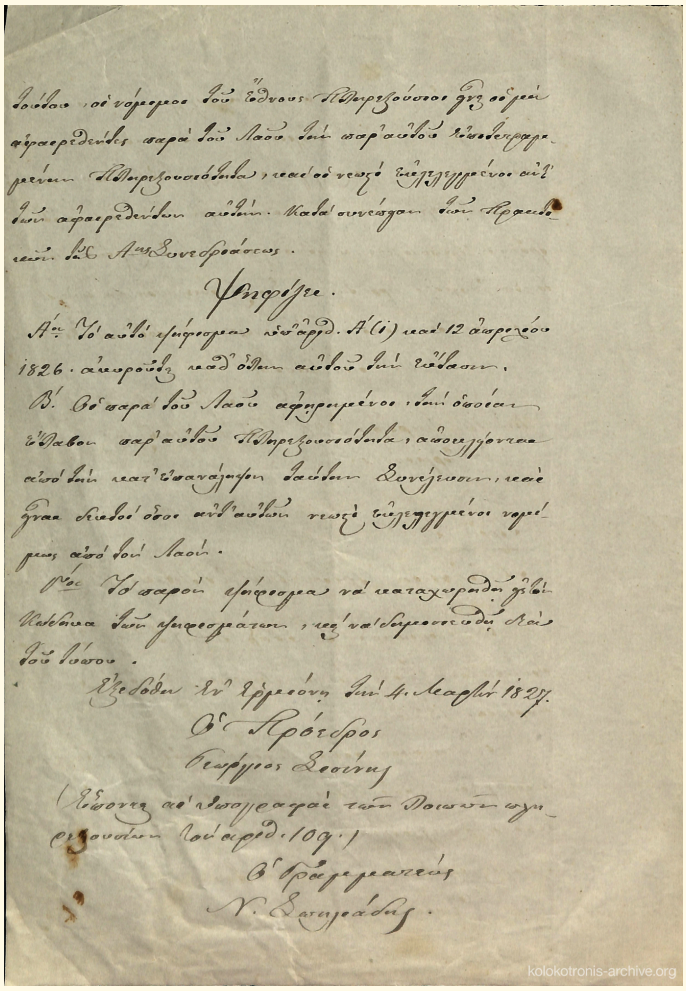
ἀναντίρρητος

ἀναντίρρητος, καὶ δὲν νομίζω νὰ εἶναι κανεὶς, ὅστις νὰ μὴ τὴν ὁμολογῇ. Ὅθεν μένει τώρα νὰ εἴπω τὴν γνώμην μου καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιταχύνσεως. Ναί, ὁ Θεὸς κηδόμενος ἔτι τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἔπεμψεν ἄνδρα περιβόητον διὰ τὰς μεγάλας του ἀρετάς, τὸν Λόρδον Κόχραν, ζηλωτὴν τῆς δόξης τῆς Πατρίδος μας, προθύμως σπεύδοντα νὰ συναγωνισθῇ μεθ' ἡμῶν. Δυνάμεθα κατ' εὐχὴν νὰ τὸν μεταχειρισθῶμεν εἰς τὸ νὰ ἐπιταχύνωμεν τὸν Ναυτικὸν καὶ τὸν κατὰ θάλασσαν πόλεμόν μας, καὶ οὕτω νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης, καὶ νὰ καταπαύσωμεν καὶ τὰς σφαγὰς, αἱ ὁποῖαι ἔβλαψαν καὶ ἠλάττωσαν πολὺ τὴν ἐθνικήν μας ὕπαρξιν. Διὰ νὰ ἐπιταχύνωμεν δὲ κατὰ ξηρὰν τὰ ὅπλα μας καὶ τὸν πόλεμόν μας, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ συμπράξωμεν ἐπιτηδειότερον εἰς τοὺς μεγάλους τοῦ φημισμένου Λόρδου σκοπούς, διὰ νὰ καταπαύσωμεν τὰς ἁρπαγὰς τοῦ στρατεύματος [illegible], καὶ νὰ προοδεύσωμεν, δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν στρατηγὸν Ριτσάρδον Τζούρτζ, τοῦ ὁποίου αἱ ἀρεταὶ καὶ ὁ πρὸς τὴν Πατρίδα ζῆλος εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς πλείονας ἡμῶν, καὶ ὁ ὁποῖος κατ' εὐχὴν

Σ. τύχην

kolokotronis-archive.org

kolokotronis-archive.org

δούλου του νόμιμου του Έθνους Πληρεξούσιοι ζητούμε
αφαιρεθούν παρά του Λαού του παρ' αυτού καταδεχθε-
ρεύουν Πληρεξουσιότητα, και οι νεοεκλεγμένοι αυτή
του αφαιρεθούν αυτήν. Κατά συνέχειαν του Προε-
δρείου της Α. Συνεδριάσεως.

Ψηφίσμα.

Α΄. Το αυτό ψήφισμα ως άρθρ. Α΄(1) και 12 Φεβρουαρίου
1826. απορρίπτει κατ' όλον αυτού του έννοιαν.

Β΄. Οι παρά του Λαού εκλεγμένοι του δούλου
Έθνους παρ' αυτού Πληρεξουσιότητα, αποσύρονται
αυτού του καταδέχεται δούλου Συνέλευσιν, και
ζητά δικαιού όσον αυτ' αυτού νεοεκλεγμένοι νομί-
μως από του Λαού.

Γ΄. Το παρόν ψήφισμα να καταχωρισθή εἰς
Πρόκλησιν των ψηφισμάτων, και να δημοσιευθή παρ
του Τύπου.

Εγεδόθη εν Αργούς τη 4. Μαρτίου 1827.

Ο Πρόεδρος
Γεώργιος Σούτσος
(Έσωσεν αντιγραφαί των Βουλευτών εκλεγομένων παρά του Λαού.)

Ο Γραμματεύς
Ν. Σκουζές.

kolokotronis-archive.org